

*Hij zocht het niet in luide woorden
maar in de dingen binnenin
en het gebed, het ongestoorde,
gaf aan zijn leven diepe zin.*

†

Wij danken de Heer voor
het mooie, voltooide priesterleven van

Eerwaarde Heer

Emiel DE GRAEVE

Geboren te Denderhoutem op 20 juli 1903
en rustig overleden in het R.V.T.
van het Onze-Lieve-Vrouweziekenhuis
te Geraardsbergen op 28 februari 1997,
gesterkt door het Ziekensakrament.

Priester gewijd te Gent op 2 juni 1928.
Priester-leraar aan het Sint-Jozefinstituut
te Sint-Niklaas van 1928 tot 1943.
Godsdienstleraar aan het K.T.A. Geraardsbergen
van 1943 tot 1968.

Bijna een jaar geleden is Mijnheer Professor of " 't klein Pasterken" - zoals men hem in Geraardsbergen gemeenzaam noemde - plots door een beroerte getroffen. Het beeld van de minzame, vriendelijk groetende, kleine hartelijke man verdween plots uit ons stadsbeeld ...

Het is een laatste pijnlijk en moeilijk jaar geworden. Hij die zo graag thuis zou zijn gestorven, hij die de laatste jaren naar de dood verlangde, heeft nog een jaar lang machteloos, sprakeloos en totaal afhankelijk van de zorg door anderen de dood moeten afwachten. Zijn goede huishoudster Aimée bleef hem in deze periode dagelijks opzoeken. Priester Emiel De Graeve zal bij iedereen blijven voortleven als die heel vrome, bescheiden, wat teruggetrokken maar toegewijde man.

Zijn pastoraal werkveld is steeds het onderwijs gebleven. Eerst in het vroegere Sint-Jozefinstituut te Sint-Niklaas, later 25 jaar godsdienstleraar aan het K.T.A. te Geraardsbergen.

Met een sterke bewogenheid heeft hij steeds getracht zijn leerlingen een degelijke geloofsopvoeding mee te geven. De oud-collega's van de school blijven zich Emiel herinneren als een ingoede vriendelijke man die ieders genegenheid mocht ervaren.

Ook binnen het priesterkorps genoot priester De Graeve veel waardering. Hij was een graag geziene figuur, hij hield van gezelschap en van plagerijen. Hij genoot van de samenkomsten *en bleef tot vorig jaar trouw aan de dekanale konferenties.

Wat Emiel, naast zijn haast scrupuleuze vroomheid, bijzonder tekende was zijn grenzeloze vrijgevigheid. Geen enkel goed werk dat niet door hem rijkelijk werd gesteund. Tientallen bedelbrieven vielen wekelijks in de bus en geen enkele bleef onbeantwoord.

Heer God, bij dit rustige einde van dit meer dan voltooide leven van priester Emiel De Graeve, willen wij U bijzonder danken om alles wat hij voor ons betekende.

Nu wij hem aan uw grenzeloze liefde toevertrouwen bidden we dat zijn diep geloof en grote godsvrucht ons deel mag worden, "Totdat Hij komt".

Om uw gebed en medeleven danken U de families De Graeve - Lercangée, de priesters van het dekenaat, Geraardsbergen, zijn trouwe huishoudster mevrouw Aimée De Turck.

